

Per Toni Giménez

Adopció

Des d'un punt de vista humà i filantròpic em queda clar el tema de l'adopció d'infants. Des d'un punt de vista pedagògic, tinc, com a mínim, dues reflexions immediates i uns

quantas preguntes a l'aire. Quan em miro de prop aquesta realitat em sento reflexiu i preocupat.

Reflexions:

- L'inconscient col·lectiu que tots portem escrit en els nostres gens, tal i com va establir Carl Gustav Jung (deixeble avantatjat de Sigmund Freud), té a veure amb la càrrega d'origen antropològic de l'ètnia i de la cultura de la que som hereus. No podem alliberar l'infant adoptat d'aquesta realitat i d'aquí sorgirà, com a mínim, la necessitat de conèixer els seus orígens.
- La genètica familiar. Tot allò heretat dels avantpassats de les dues persones que van engendrar biològicament aquest ésser humà, marcarà de ple el nounat. D'aquí sorgiran la majoria d'aspectes fisiològics i psicològics que caracteritzaran el temperament i una part del caràcter de l'infant.

Preguntes:

- Si acceptem la hipòtesi de què la vida és una successió de diversos naixements (hi ha el 50% de possibilitats, per als creients de què la vida té una continuïtat, que això sigui cert enfront del 50% dels que creuen en un cel i un infern) i agafant com a certa la seva creença que som nosaltres els que escollim la nostra mare i el nostre pare, així com el lloc i el moment de néixer, com s'entoma aquest "abandonament" per part dels pares biològics? És positiva l'adopció? És part del seu karma o és un problema afegit?
- Tenen dret els pares adoptius a "tornar" un fill adoptat?
- S'ha convertit l'adopció en una moda?
- Reflecteix actualment l'adopció una mena d'èlit social?
- Estem moralment obligats a adoptar un infant, si tenim possibilitats de fer-ho?

No em posiciono a cap lloc ni pretenc dogmar de res, tan sols reflexionar-hi perquè la veritat mai no és absoluta i, com va establir Karl Popper, s'ha de poder falsejar si volem que tingui categoria científica.

